

stands Bevidsthed, som ikke fjender videre til Pengespekulationer, at deres Dunster og Betragtninger have vi respekteret her i Folkethinget. Er der ikke Nok, der ere ullykkelige? Skulle vi bidrage yderligere dertil, selv om det kun er tomme Skikkelser og Bussemænd? Nlykken er tilstede, selv om det kun er i deres Sndbildning, og det er jo tilstrækkeligt, naar den er der. Loven bliver omgaaet paa mange Maader, men det er kun Undtagelsestilfælde; det gjælder ikke for den store Del af Befolkningen. Seg skulde trostigt gaa med den høitærede Minister omkring paa Egnen, hvor jeg nærmest er kjendt, og vi skulde ikke støde paa 1 af 10 Kreditorer — og det Kreditorer, der have nieget betydelige Summer paa Rente — der have mindste Tanke om at tage over 4 pCt.; men jeg tvivler paa, at der vil blive 1 af 10 tilbage, naar Lovgivningsmagten siger: Nu skal Renten være aldeles fri, saa begynder A, og saa B at tage højere Rente, og saa fremdeles. Men saalænge vi have de gamle Traditioner og de gamle Bestemmelser, og det kun er Undtagelser, at der tages mere end 4 pCt., saa er der dog Gudskelov Mange endnu, som have bevaret Mennefskjærlighedsfølelsen for andre Mennefsker, og som ville blive staaende ved denne Rente, selv om de indse, at de tabe Noget derved.

B. Holm: Det hører til Sjældenhederne, at Forslag, indbragte af Medlemmer her i Thinget, blive saa stærkt forsvarede af den høitærede Minister, som Tilfældet har været med dette Forslag; jeg vilde ønske, at mange andre Forslag, der indbringes af Private her i Thinget, kunde blive ligesaa godt forsvarede af ham. I dette Tilfælde kan der jo siges Meget for og imod Forslaget. Den ærede Minister har jo flere Gange sagt, at Rentefoden i Virkeligheden er fri, og dette skal jeg fuldstændigt indrømme; men jeg skal slutte mig til, hvad der blev sagt af den ærede sidste Taler, at i Folkets Bevidsthed er den ikke fri. Naar den høitærede Minister, da han havde Ordet, henviste til, at der ikke var Saa af dem, som have maattet søge Bevilling til at spare højere Rente, der havde første Prioritet, saa siger jeg, at det er ganske rig-

tigt; men et ganske andet Spørgsmaal er det, om denne første Prioritet dog ikke var saa stor, at den maatte udgjorde hele Gaardens Værdi. Dette kom den ærede Minister ogsaa til at give mig noget Medhold i, idet han overførte det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen) gjorde gjældende, at Penge være en Vare, og da ogsaa sagde, at Obligationer solgtes efter deres Værdi. Nu er det ikke sjældent, men jeg veed, at det er hændet flere Gange i den Tid, hvori jeg har været i Rigsdagen, at Obligationer, og det Førsteprioritets-Obligationer, ere blevne solgte til ikke mere end Halvdelen af den Værdi, Obligationerne lode paa. Dette maa jo dog netop bevise, at den første Prioritet har været saa stor, at Vedkommende ikke har troet at kunne give større Sum for den. Desuden forekommer det mig, hvad enten man gaar ud fra den ene eller den anden Tanke, at dette Lovforslag omfatter saa Lidt, at der ikke kan være Tale om at saa det ophøiet til Lov. Hvis man skulde have en saadan Lov, skulde man dog med det Samme have indsat Bestemmelser i den om, hvorledes det skal gaa med alle offentlige Midler, med Umyndiges Midler osv. Desuden kan jeg til en vis Grad dele den Opfattelse, som blev udtalt af det ærede Medlem for Vestsjællands 2den Valgkreds (Berg), idet han sagde, at Lovforslaget kunde gjøre den Gavn, at vi ved det kunde saa en Diskussion om Spørgsmaalet baade i Pressen og i Befolkningen. Men dertil vil jeg kun sige, at det kunde gjøre Gavn, hvis den ærede Forslagsstiller vilde vente til næste Aar og saa indbringe sit Forslag, thi da kunde saadanne Spørgsmaal blive til Valgspørgsmaal. Dette anser jeg for meget vigtigere end mangfoldige andre Ting, der siges at skulle gjøres til Valgspørgsmaal. Det er muligt, at Mange i Befolkningen, som nu klage over, at de skulle give denne halve Procent for Bevillinger, naar de kom til at se, hvorledes det egentlig forholder sig, da vilde sige: Sa, saa have vi i Grunden ikke Noget at klage over; men lad Folket ved saadanne Spørgsmaal domme os imellem.

Alberti: Jeg vilde anse Vedtægelsen af dette Forslag for at være høist skadelig for